

KÖZSZOLGÁLATI DÖNTŐBIZOTTSÁG

Ikt. szám: JHÁT-DB/121/27/2023.

A Közzolgálati Döntőbizottság

() panaszosnak

a **Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala** (; képviseli: dr. Péntek Gábor Gyula kamarai jogtanácsos) **kormányzati igazgatási szervvel** szemben a 2023. május 19. napján kelt, számú, kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséről rendelkező intézkedés tárgyában előterjesztett közzolgálati panasza ügyében meghozta az alábbi

HATÁROZATOT:

A Közzolgálati Döntőbizottság a panaszt *elutasítja*.

Az eljárással összefüggő költségeket a felek maguk viselik.

A határozat ellen a közléstől számított harminc napon belül keresettel lehet fordulni. A keresetet a Fővárosi Törvényszéknek kell címezni.

A keresetlevelet a Döntőbizottsághoz kell három példányban benyújtani. A pert az ellenérdekű féllel szemben kell megindítani.

INDOKOLÁS

A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 104. § (1) bekezdésének m) pontja alapján, az általa betöltött azonosítószámú álláshely Kormány általi megszüntetésére tekintettel 2023. május 31. napján megszűnt. A kormányzati igazgatási szerv a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnésének tényét a 2023. május 19. napján kelt, számú munkáltatói intézkedésben megállapította.

A panaszos a fenti munkáltatói intézkedés tárgyában 2022. június 19. napján közzolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben az intézkedés jogellenességének megállapítását és a Kit. 116. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással – az átlagos bruttó havi illetménye alapulvételével – tizenkét havi illetménynek megfelelő, 7.578.696 forint összegű átalánykártérítés megfizetésére kérte kötelezni a kormányzati igazgatási szervet; a támadott intézkedést csatolta. Előadta, hogy a kormányzati igazgatási szerv 2000. augusztus 1. napján nevezte ki határozatlan időre, a feladatait mindvégig a Főosztályon látta el. Kezdetben főleg technológiai, később már tárgyú szabadalmi bejelentések hatósági vizsgálatával is foglalkozott. Megjegyezte, hogy végzettséggel rendelkezik. A jogviszonyával összefüggő valamennyi kötelezettségének határidőben eleget tett, a közigazgatási alap- és a szakvizsgát letette és felsőfokú képesítést is szerzett. Kitért arra, hogy 2023. május 19. napján hívták az felelős elnökhelyettes, irodájába, ahol jelen volt a Szabadalmi Főosztály vezetője, és a osztályvezető, is. Ekkor tájékoztatták a kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnéséről és közölték, hogy „senkivel nem beszélhet, nem

konzultálhat, az iratot nem viheti el, amennyiben nem írja alá”. A panaszos véleménye szerint a kormányzati igazgatási szerv jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát és megsértette a személyiségi jogait, valamint a tájékoztatáshoz, illetve a „jogos érdekhez fűződő” jogait. Hozzátette, hogy a kormányzati igazgatási szerv az intézkedését a Kormány határozatára, valamint a Kulturális és Innovációs Minisztérium tájékoztatására alapította, ugyanakkor sem a határozatot, sem a tájékoztatást nem nevezte meg pontosan. Meglátása szerint az intézkedés indokolása általános, határozatlan és nem egyértelmű, abból csupán annyi derül ki, hogy a Kormány külön határozatban döntött a kormányzati igazgatási szerv alaplétszámába tartozó egyes álláshelyek elvonásáról és erről a kormányzati igazgatási szervet a Kulturális és Innovációs Minisztérium értesítette, azonban a hivatkozott iratokat nem ismerhette meg. Hivatkozása szerint méltatlan és megalázó volt számára, hogy 2023. május 19-e egyben az utolsó munkában töltött napja is volt, az intézkedés „azonnali hatálya” ugyanis azt a látszatot keltette, mintha a jogviszonya súlyos szakmai vétség vagy erkölcsi, etikai okból szűnt volna meg; álláspontja szerint a kormányzati igazgatási szerv ezzel megsértette a személyiségi jogait is. Kifogásolta, hogy meg sem köszönték a huszonhárom évi munkáját, még egy rövid elköszönésre sem adtak lehetőséget. Nézőpontja szerint a kormányzati igazgatási szerv azzal is megsértette a jogait, hogy „elhallgatta” az álláshelye elvonásával kapcsolatos konkrétumokat és megfosztotta attól, hogy megismerje a személyével összefüggő tényeket, körülményeket, illetve meggyőződjön a döntés jogosságáról. Hangsúlyozta, hogy a Főosztályon más jogviszonya nem szűnt meg. Sételmezte, hogy 2023. június 15. napjáig nem kapta meg a pontos elszámolást és a közszolgálati igazolást sem, ezért az álláskeresői ellátással és a társadalombiztosítással összefüggő ügyeit nem tudta megfelelően intézni. Ő maga az összes kötelezettségének haladéktalanul eleget tett, a feladatait két munkanapon belül átadta és a vagyonnyilatkozatát is elkészítette, ezzel szemben a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályban előírt igazolásokot sem adta ki időben. Csatolta a 2023. május 22. napján kelt, számú „Elszámolólapot”; a 2023. május 19. napján kelt, „munkakör átadás-átvételéről” szóló jegyzőkönyvet; a 2023. május 23. napján kelt, informatikai eszköz visszavételről szóló nyilatkozatot; a 2023. május 25. napján írt e-mailjét arról, hogy személyesen venné át az iratait; Budapest Főváros Kormányhivatala XVIII. Kerületi Hivatalának 2023. június 2. napján kelt, . számú hiánypótlásra felhívó végzését; a 2023. június 12. napján írt, a „kilépéshez-elszámolóhoz szükséges irataival” kapcsolatos tájékoztatást kérő e-mailjét; 2023. június 16. napján írt válaszát arról, hogy a panaszos mehet a papírjaiért. Hozzátette, hogy a kormányzati igazgatási szerv az iratok késedelmes kiadásával „plusz fizikai és pszichikai terhet rótt” rá és erkölcsi kárt is okozott számára. Az átalánykártérítés megállapítása során kérte figyelembe venni a jogviszony megszűnésekor őt ért váratlan helyzetből adódó lelkiállapotát, az életkorát (’-ben született), továbbá „a jelenlegi nehéz gazdasági és inflációs helyzetet”.

A panaszos joggal való visszaélésre is hivatkozott. Előadása szerint a kormányzati igazgatási szerv úgy élt vissza a jogaival, hogy a panasszal támadott intézkedést nem indokolta egyértelműen, a birtokában lévő, a döntés alapjául szolgáló iratokat nem nevezte meg és az álláshelyét „két ismeretlen irat” alapján szüntette meg. Álláspontja szerint valójában azonnali hatállyal mentették fel, az intézkedés „burkolt” elbocsátás volt. Sételmezte, hogy a kormányzati igazgatási szerv nem jelölte meg azt a törvényi hivatkozást, amely alapján az álláshelyét az „azonnali hatályú felmentéshez” hasonlóan vonta el. Hozzátette, hogy érvényesíteni kívánja „az egyértelmű indokláshoz, az iratok alaki és tartalmi megismeréséhez fűződő jogait”, a kormányzati igazgatási szerv „kezelésében lévő, saját személyéhez fűződő adatok-információk megismeréséhez fűződő jogát”, a tájékoztatáshoz való jogát, valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát is. Véleménye szerint a jogorvoslati lehetősége kiüresedett azáltal, hogy a döntés alapjául szolgáló iratokat nem ismerhette meg. A Kit. 71. §-a szerint az egyoldalú jognyilatkozatát a kormányzati igazgatási szerv köteles írásban indokolni, valamint tájékoztatni a kormánytisztviselőt az igény érvényesítésének módjáról és annak határidejéről. Ezzel szemben

a kormányzati igazgatási szerv nem indokolta az intézkedést és nem is tájékoztatta megfelelően, amit pedig „indoklásnak nevez”, arról nem bizonyította, hogy megfelel a jogszabálynak. Tekintettel arra, hogy a támadott intézkedésben a kormányzati igazgatási szerv egyoldalú jognyilatkozatot tett és a munkáltatói jogkör gyakorlója aláírásával is ellátta azt, az abban foglaltakért felelősséggel tartozik. Nézete szerint a jogviszonya megszűnésének „nem közvetlen kiváltó oka” a Kit. 104. § (1) bekezdésének m) pontja. Felhívta a figyelmet arra, hogy a kormányzati igazgatási szerv maga is elismerte, hogy a jogviszonyát egy e-mail tartalma, valamint egy táblázat alapján szüntette meg, továbbá, hogy egy – számára is ismeretlen – Korm. határozatot alkalmazott. Meglátása szerint a döntés jogszerűségét a Kulturális és Innovációs Minisztérium 2023. május 10. napján kelt elektronikus irata és az irat mellékletében szereplő táblázat sem bizonyítja, mert az irat mindössze egy tájékoztatást tartalmaz, a táblázat pedig egy oldalszám nélküli sima táblázat. Utalt arra, hogy a kormányzati igazgatási szerv nem is miniszteri utasítás, hanem egy általános tájékoztatás alapján járt el, figyelmen kívül hagyva a szolgálati utat. Kitért arra, hogy 2023. július 31. napján közérdekű adatigénylással fordult a Kulturális és Innovációs Minisztériumhoz és kérte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala alaplétszámba tartozó álláshelyei elvonásáról és megszűnéséről, megszüntetéséről szóló külön Korm. határozat alapján a 2023. évre vonatkozó adatok kiadását. Előadta, hogy 2023. augusztus 17. napján azt a választ kapta, hogy az adatigénylés szerinti adatok nem állnak a Kulturális és Innovációs Minisztérium rendelkezésére. Utalt az Országgyűlés honlapján 2023. június 9. napján közzétett iratanyagra; mely tételeken, jogcímenként felsorolja az intézmények 2024. évre vonatkozó, költségvetési tervezést befolyásoló tényezőit és a 2023. évi változásokat, így az álláshely-elvonásoknak is szerepelniük kell benne. Arra a következtetésre jutott, hogy sem a Kulturális és Innovációs Minisztériumban, sem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában nem történt álláshely-elvonás, és felhívta a figyelmet arra, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala esetében a 2023. évi módosított előirányzat szerinti állomány létszám és a 2024. évi javasolt előirányzat szerinti állomány létszám egyaránt 211 fő (ebből 204 álláshely az alaplétszámba, 7 álláshely a központosított létszámba tartozik). Kiemelte, hogy arról is tudomással bír, hogy a kormányzati igazgatási szerv hosszabb ideje több üres álláshellyel rendelkezett, 2023 májusában nagyjából húsz üres álláshelye volt, ennek ellenére nem ajánlottak fel számára másik álláshelyet. A kormányzati igazgatási szerv alaptalanul állította, hogy nem volt a szakképesítése, a tapasztalata és a hozzáértése alapján számára megfelelő üres álláshelye; csatolt több álláshirdetést, továbbá a 2016. április 29. napján kelt munkaköri leírását. Kifogásolta, hogy 2023. június közepén az egykori szervezeti egységéhez új

is felvette, aki ráadásul – vele szemben – sem felsőfokú ismeretekkel, sem gyakorlattal nem rendelkezett. Kitért arra, hogy 2023. július 20. napján a huszonöt éves kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött ideje után szolgálati elismerésre szerzett volna jogosultságot és kéthavi illetményben részesült volna, ha a jogviszonya nem szűnik meg másfél hónappal korábban. Csatolta a közszolgálati jogviszonnyal összefüggő egyes lényeges adatokról szóló, 2005. május 30. napján kelt, számú tájékoztatást. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy erős a gyanúja, hogy a szolgálati elismerés kifizetésének közelgő esedékessége is közrejátszott a támadott munkáltatói intézkedés meghozatalában.

A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Álláspontja szerint a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnéséről rendelkező munkáltatói intézkedés jogszerű. A jogszabályok előírásait betartva járt el, nem élt vissza a jogaival és nem sértette meg a panaszos személyiségi jogait. Meglátása szerint a panasz a helyzet helytelen értelmezésén, illetve annak félreértelmezésén alapul. Véleménye szerint a panaszos tévesen egybemosta az álláshely megszüntetésével együtt járó jogviszonymegszűnést, valamint a jogviszony felmentéssel történő megszüntetését, holott a munkáltatói intézkedés pontosan tartalmazta a vonatkozó törvényi hivatkozásokat. Hangsúlyozta, hogy a Kit. XVII. fejezete különbséget tesz a jogviszony megszűnése és megszüntetése között. A Kit. 104. §-ának (1) bekezdése tartalmazza a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének eseteit, melyek jellemzője, hogy a jogviszony

megszűnéséhez nem a kormánytisztviselő vagy a kormányzati igazgatási szerv szándéka, közvetlen cselekménye, nyilatkozata vezet, hanem azt a törvényben felsorolt más körülmény idézi elő. Ezzel szemben a Kit. 105. §-ának (1) bekezdése a kormányzati jogviszony megszüntetésének eseteit sorolja fel, melyeknél – szemben a megszűnéssel – a kormánytisztviselő, illetve a kormányzati igazgatási szerv egyoldalú vagy közös, kifejezetten erre irányuló szándéka, nyilatkozata váltja ki a megszüntetést. A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnése esetén a kormányzati igazgatási szerv tartalmilag csak megállapítja a törvényben meghatározott valamely körülmény bekövetkeztét, „deklarálja” a jogviszony megszűnését. Kitért arra, hogy a Kit. „újítása” volt az alaplétszám és az álláshely fogalmának bevezetése, és az ezzel kapcsolatos érdemi jogköröket a Kormány hatáskörébe adta. A Kormány dönt az egyes kormányzati szervek részére meghatározott alap és központosított álláshelyek számáról, besorolásáról, ideértve annak megváltoztatásáról vagy elvonásáról is. A Kormányt megillető jogkör leképeződése a Kit. 104. § (1) bekezdésének k-m) pontja. A Kormány döntött a kormányzati igazgatási szerv azonosítószámú álláshelye megszüntetéséről, melyen a panaszost foglalkoztatták, ennek következtében a jogviszony megszűnéséről kellett rendelkezni. Álláspontja szerint a panasszal támadott intézkedés a jogviszony megszűnése szempontjából releváns valamennyi tény és jogszabályi rendelkezést egyértelműen tartalmazta, a panaszos megalapozatlanul hivatkozott az indoklás hiányosságára.

A kormányzati igazgatási szerv álláspontja szerint a panaszos nem pontosította, hogy mely személyiségi jogai sérelmét kifogásolja. Az csupán a panaszos téves, szubjektív helyzetértékelése, hogy az intézkedés „azonnali hatálya” azt a látszatot keltette, mintha a jogviszonya valamely súlyos okból szűnt volna meg. Hozzátette, hogy a panaszos az intézkedés „azonnali hatályát” már az intézkedés átadásakor is kifogásolta, és ekkor a jelen lévő vezetők kifejtették számára az álláshely-megszűnés lényegét, illetve azt is, hogy fel sem merült súlyos szakmai vétség, erkölcsi vagy etikai ok. Megjegyezte, hogy a Főosztály álláshelyeit érintő változás kapcsán tartott értekezleten is elhangzott, hogy a panaszos jogviszonya az álláshelye Kormány általi elvonása miatt szűnt meg. Kitért arra, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséről szóló intézkedés 2023. május 19. napján történt átadását követően már nem várták el a panaszostól, hogy a jogviszonya tényleges megszűnéséig, 2023. május 31. napjáig változatlanul munkát végezzen, hanem mentesítették a munkavégzési kötelezettség alól, ezzel is könnyítve a helyzetét. Visszautasította, hogy az álláshely elvonásával kapcsolatban elhallgatott volna bármely konkrétumot, illetve, hogy megfosztotta volna a panaszost a személyével összefüggő tények, körülmények megismerésétől. Azt is hozzáfűzte, hogy 2023. május 19. napján nem az hangzott el, hogy a panaszos „senkivel nem beszélhet, nem konzultálhat, az iratot nem viheti el”, hanem az, hogy a munkaügyi iratot anélkül nem viheti magával, hogy azt átvenné, illetve ha úgy dönt, hogy nem veszi át és nem írja alá, a közlés akkor is megtörtént, és ez esetben az intézkedést utólag küldik majd ki postán. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az irat átadását követően nem tanúsítottak a panaszossal szemben semmilyen emberi gesztust, ugyanis mind a Főosztály vezetője, mind a

Osztály vezetője külön-külön is kifejezte számára az együttérzését. Hozzátette, hogy a jogviszony nem azonnali hatállyal szűnt meg, hanem 2023. május 31. napjával, ahogyan azt a Kormány meghatározta. Az álláshely megszüntetése után felvett másik kormánytisztviselővel kapcsolatban előadta, hogy az új munkatárs bár ugyanarra az osztályra, de egy másik álláshelyre került, és nem a panaszos és végzettségével azonos szakmai, hanem végzettséget igénylő területre. Megjegyezte, hogy a panaszos által csatolt álláshirdetések nem jelentik, hogy a kormányzati igazgatási szerv pont az ő képzettségének megfelelő szakembert keresett. A gyakorlat valóban az, hogy a nemcsak egy szűk szakterületre specializálódnak, hanem a tudományok szélesebb spektrumával kapcsolatos feladatokat látnak el, ugyanakkor a panaszos esetében ez többször konfliktushoz vezetett, mivel számos, a panaszos hivatkozása szerint nem az ő szakterületébe tartozó ügyet adott vissza. Utalt arra, hogy a jogorvoslati záradékban

megfelelően tájékoztatták a panaszost arról, hogy mikor, hol és hogyan élhet a jogorvoslati jogával, így minden valóságálapot nélkülöz a panaszos azon felvetése, hogy kiüresedett volna a jogorvoslati joga, mindezt önmagában jelen eljárás megindítása is tényszerűen cáfolja. Elismerte, hogy a panaszos késve, 2023. június 19. napján kapta meg a jogviszony megszűnésével összefüggő igazolásokat, így amennyiben a panaszosnak az iratok későbbi átvételéből származóan anyagi kára keletkezett, készen áll megtéríteni. Hozzátette, hogy központosított illetményszámfejtési körbe tartozik és a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésével kapcsolatos „egyéb” igazolások kiadását a Magyar Államkincstár

Vármegyei Igazgatósága végzi. Hangsúlyozta, hogy az iratok késedelmes átadása a panaszos jogviszonya megszűnésének jogszerűségét érdemét tekintve nem befolyásolja, az legfeljebb elszámolási vagy kártérítési igényként merülhet fel. Megjegyezte, hogy a panaszos téves létszámadatokra hivatkozott, az engedélyezett létszáma ugyanis 2019. január 1-jén 179 fő volt, amely – a Kit. hatálybalépésekor – kiegészült 10 központosított álláshellyel, majd ebből a 189 álláshelyből 2023. év elején egy központosított álláshelyet átcsoportosítottak az

Minisztériumhoz, ezt követően a Kormány a határozatával elvont négy álláshelyet Csatolta a
Osztályt vezető 2023. szeptember 19. napján kelt

írásbeli nyilatkozatát a kormányzati igazgatási szerv 2023. május 1. és a 2023. június 1. napi létszámadatairól. Álláspontja szerint nem felel meg a tényeknek a panaszos azon állítása sem, miszerint az általa hivatkozott parlamenti iromány szerint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában nem volt álláshely elvonás. Visszautasította a panaszos azon felvetését, miszerint a szolgálati elismeréssel kapcsolatos később esedékes fizetési kötelezettség lett volna a jogviszony megszűnés mögöttes indoka.

A Döntőbizottság a Közzolgálati Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV.4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 11. § (3) bekezdésének c) pontja alapján a 2023. október 9. napján kelt, JHÁT-DB/121/15/2023. számú iratban megkereste

azzal kapcsolatban, hogy a
Kormány hozott-e olyan határozatot, amelyben a panaszos : azonosítószámú álláshelye megszűntetéséről rendelkezett, amennyiben igen, milyen tartalommal és mikori hatállyal.

A a következőképpen nyilatkozott: „

rendelkezett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azonosítószámú álláshelye vonatkozásában az álláshely elvonásáról. (Az álláshely besorolási kategóriája: hivatali főtanácsos II., az álláshely típusa: alaplétszámba tartozó.) A Korm. határozat szerint az álláshely elvonásának időpontja 2023. május 31. napja volt. A Korm. határozat alapján a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító, illetve felügyelő miniszternek kellett gondoskodnia az elvont álláshelyen fennálló jogviszony – a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 104. § (1) bekezdés k)-m) pontja szerinti – megszűnésével kapcsolatos intézkedések megtételéről.”.

A Döntőbizottság a rendelkezésre álló iratok és a felek nyilatkozatai alapján állapította meg a tényállást, és a következőkben hivatkozott jogszabályi rendelkezések alkalmazásával hozta meg határozatát.

A panaszost határozatlan idejű kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatták a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azonosítószámú álláshelyén, ahol elbírálással összefüggő feladatokat látott el. A panasszal támadott, 2023. május 19. napján kelt, számú iratban arról tájékoztatták, hogy a Kormány a Kit. 52. §-ának (2) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva 2023. május 31. napjával megszüntette az azonosítószámú

álláshelyet, ezért a Kit. 104. § (1) bekezdésének m) pontja alapján 2023. május 31. napjával megszűnt a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya. A munkáltatói intézkedésben akként rendelkeztek, hogy a panaszos utolsó munkában töltött napja 2023. május 19-e, 2023. május 20. és 31. napja között pedig mentesítették a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alól. Tájékoztatták a panaszost, hogy a Kit. 112. § (1) bekezdésének d) pontja szerint nyolc havi illetménynek megfelelő végkielégítésre jogosult. Az intézkedést 2023. május 19. napján személyesen adták át a panaszosnak.

A Kit. 54. § (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy „A kormányzati igazgatási szerv alaplétszámába tartozó álláshelyen és a központosított álláshelyállományba tartozó álláshelyen [...] kormányzati szolgálati jogviszony [...] hozható létre.”.

A Kit. 62. §-ának (4) és (6) bekezdése szerint: „(4) A kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv előkészíti a Kormány számára a kormányzati igazgatási szervek alaplétszámával, a központosított álláshelyállománnyal és az álláshellyel kapcsolatos döntéseket és gondoskodik a döntések végrehajtásáról.”

„(6) A kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv vezeti az Álláshely Nyilvántartó Rendszer részét képező álláshely-nyilvántartást és a jogosultságkezelési nyilvántartást.”.

A Kit. 280. § (1) bekezdésének 1., 3. és 32. pontja szerint:

„(1) E törvény alkalmazásában

1. alaplétszám: a kormányzati igazgatási szerv közfeladatai alapján a Kormány által - a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító vagy felügyelő miniszter javaslatának figyelembevételével - a kormányzati igazgatási szerv számára megállapított álláshelyek száma; [...]

3. álláshely: a kormányzati igazgatásban rendelkezésre álló humánerőforrás feladatközpontú elosztásának eszköze; [...]

32. kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv: az e törvény szerinti kormányzati személyügyi igazgatási feladatok ellátására a Kormány által kijelölt szerv;”.

A Statútum 8. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„8. § (1) A Kormány a kormányzati személyügyi igazgatás központi feladatait ellátó szervként, valamint a személyügyi központ feladatait ellátó szervként - a 74. § (2) bekezdésében foglalt kivétellel - a Miniszterelnöki Kormányirodát jelöli ki”.

A Kit. 54. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a kormányzati igazgatási szerv alaplétszámába tartozó álláshelyen és a központosított álláshelyállományba tartozó álláshelyen kormányzati szolgálati jogviszony hozható létre.

Az álláshely a Kit. szerinti létszámgazdálkodás eszköze, amelynek révén a kormányzati igazgatási szerv úgy látja el feladatát, hogy a törvény által meghatározott jogviszonyokat hoz létre az álláshelyeken. Az álláshely rendelkezésre állása teszi lehetővé a kormányzati szolgálati jogviszony létrehozását, azaz kormányzati szolgálati jogviszony nem létezhet álláshely nélkül.

A Kit. 104. §-a rendelkezik a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséről, amely (1) bekezdésének m) pontja szerint „a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnik: [...] ha a Kormány az alaplétszám részét képező álláshelyet megszünteti vagy az az 52/A. § alapján megszűnik”. A Kit. 54. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a kormányzati szolgálati jogviszony az álláshelyhez kötődik, azaz ha az álláshelyet a Kormány megszünteti, akkor a kormányzati szolgálati jogviszony a törvény erejénél fogva megszűnik.

A Kit. 104. §-a a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének eseteit szabályozza. A Kit. 104. § (1) bekezdésének m) pontja a Kit. rendszerének megfelelően rendelkezik arról az esetről, amikor a Kormány az alaplétszám részét képező álláshelyet megszünteti. A Kit 54. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a kormányzati szolgálati jogviszony az álláshelyhez kötődik, azaz ha a Kormány az álláshelyet megszünteti, akkor a kormányzati szolgálati jogviszony *a törvény erejénél fogva megszűnik*. A kormányzati igazgatási szerv a Kormány ilyen döntése esetén nem tehet mást, mint értesíti a kormánytisztviselőt jogviszonya megszűnéséről.

A egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a Kormány – a – döntött a panaszos álláshelyének 2023. május 31. napi hatályú elvonásáról, és a panaszos alaplétszámba tartozó, azonosítószámú álláshelyét 2023. május 31. napján megszüntette. Ezt követően a kormányzati igazgatási szervnek gondoskodnia kellett az elvont álláshelyen fennálló jogviszony megszűnésével kapcsolatos intézkedésről. A kormányzati igazgatási szerv helytállóan fejtette ki, hogy a panasszal támadott intézkedés a jogviszony megszűnése szempontjából releváns valamennyi tény, a vonatkozó jogszabályokat egyértelműen tartalmazta, megfelelően tájékoztatta a panaszost a Kormány álláshely megszüntetésével kapcsolatos döntéséről és a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának 2023. május 31. napi hatályú megszűnéséről.

A kormányzati igazgatási szerv a fentiek alapján a panaszos jogviszonyának megszűnésével összefüggésben a jogszabályoknak megfelelően járt el.

A Döntőbizottság vizsgálta a panaszos által a joggal való visszaélés tilalma körében előadottakat.

A Kit. 64. §-ának (1)-(2) és (6) bekezdései a joggal való visszaélés tilalma körében a következőképpen rendelkeznek:

„(1) A kormányzati szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket a rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni és teljesíteni.”

„(2) Tilos a joggal való visszaélés. E törvény alkalmazásában joggal való visszaélés különösen, ha az mások jogos érdekeinek csorbitására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ehhez vezet.”

„(6) A joggal való visszaélés tilalmának megsértésére alapított igény érvényesítése esetén a) az igény érvényesítője bizonyítja a tilalom megsértésének alapjául szolgáló tény, körülményt és a hátrányt, és

b) a jog gyakorlója bizonyítja, hogy az igény érvényesítője által bizonyított tény, körülmény és a hátrány között okozati összefüggés nem áll fenn.”

A Kúria a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével kapcsolatos munkaügyi perekben felmerült egyes kérdésekről szóló 5/2017. (XI.28.) KMK vélemény 1. pontjában rögzítette, hogy *„Joggal való visszaélés tilalmának megsértése akkor állapítható meg, ha valamely alanyi jog gyakorlása formálisan jogszerűen történt. Ezért valamely joggyakorlás nem lehet tételes jogszabályba ütközés miatt jogellenes és egyben a joggal való visszaélés tilalmába ütköző.”*

A panaszos hivatkozása szerint a kormányzati igazgatási szerv úgy élt vissza a jogaival, hogy a panasszal támadott intézkedést nem indokolta egyértelműen, a birtokában lévő, a döntés alapjául szolgáló iratokat nem nevezte meg.

Tekintettel arra, hogy kormányzati szolgálati jogviszony csak a Kit. szerinti álláshelyen állhat fenn, és ezért az álláshely megszüntetése – a törvény erejénél fogva – a jogviszony megszűnését eredményezi, a panaszos álláshelyének Kormány általi megszüntetését követően a munkáltatói jogkör gyakorlójának kötelezően intézkednie kellett a jogviszony megszűnéséről szóló okirat

kiállításáról, és ennek körében nem volt mérlegelési vagy felülvizsgálati joga, csupán végrehajtási kötelezettség terhelte. Erre figyelemmel a panasszal támadott munkáltatói intézkedéssel kapcsolatban a joggal való visszaélés fogalmilag kizárt.

A kormányzati igazgatási szerv helytállóan fejtette ki, hogy a panaszos felmentéssel összefüggő hivatkozásai jelen panaszügyben nem relevánsak, a panaszos jogviszonya ugyanis nem a Kit. 105. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti felmentéssel, hanem a Kit. 104. § (1) bekezdésének m) pontja alapján, a törvény erejénél fogva szűnt meg.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy 2023. június 15. napjáig nem kapta meg a pontos elszámolást és a közszolgálati igazolást sem.

A Kit. 115. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy: *„A jogviszony megszüntetésekor vagy megszűnésekor az utolsó munkában töltött napon, de legkésőbb tizenöt napon belül a kormánytisztviselő illetményét és egyéb járandóságait - a szabadságmegváltás kivételével - részére ki kell fizetni, valamint ki kell adni a jogviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolásokat.”*

A kormányzati igazgatási szerv elismerte, hogy a panaszos késve, 2023. június 19. napján kapta meg a jogviszonya megszűnésével összefüggő igazolásokat, továbbá felajánlotta, hogy megtéríti a panaszos ezzel összefüggésben keletkezett esetleges kárát. A panaszos ugyanakkor nem adta elő, hogy az igazolások késedelmes átvételéből származóan milyen kára keletkezett, ezzel kapcsolatban kárigényt nem dolgozott ki, csupán utalt arra, hogy az „plusz fizikai és pszichikai terhet rótt” rá és „erkölcsi kárt” szenvedett, állításai alátámasztására azonban nem terjesztett elő bizonyítékot. A Döntőbizottság megjegyzi, hogy a panaszos maga csatolta be azt az általa 2023. május 25. napján [redacted] nak írt e-mailt, amelyben az iratai személyes átvételét kéri; továbbá azt a 2023. június 16. napján kelt, [redacted] által a panaszosnak írt e-mailt, amely szerint az általa hiányolt igazolásokat már 2023. június 16. napján, vagyis a Kit. 115. §-ának (2) bekezdésében foglalt határidőt lejártát követő napon átvehette volna. A kormányzati igazgatási szerv késedelme tehát igen csekély mértékű volt. A Döntőbizottság osztotta a kormányzati igazgatási szerv azon álláspontját, hogy ezen iratok késedelmes átadása a panaszos jogviszonya megszűnésének jogszerűségét érdemét tekintve nem befolyásolta.

A panaszos a személyiségi jogai sérelmére is hivatkozott az intézkedés „azonnali hatályával” és annak „látszatával” összefüggésben.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj megállapításának feltétele a személyiségi jogsértés, azaz *a jogellenesség fennállta és a nem vagyoni sérelem bekövetkezése*; a magatartás és a sérelem között okozati összefüggésnek kell fennállnia (Mfv.I.10.572/2017.).

A fentiekben előadottak szerint a kormányzati igazgatási szerv a Kormány álláshely megszüntetéséről rendelkező döntését követően jogszerűen járt el a panaszos jogviszonyának megszűnése tárgyában. Jogsértő magatartás hiányában személyiségi jogsértés nem állapítható meg, arra a panaszos alaptalanul hivatkozott. Erre tekintettel szintén nem foghatott helyt az a panaszosi hivatkozás, hogy a kormányzati igazgatási szerv intézkedésével azt kívánta elkerülni, hogy a panaszosnak hamarosan szolgálati elismerést kelljen fizetnie.

A Döntőbizottság megjegyzi továbbá, hogy a panaszosnak az intézkedés „látszatával” kapcsolatos előadásai mindössze saját szubjektív álláspontját tükrözik.

A Kit. alapján a kormányzati igazgatási szervnek nem volt kötelessége másik álláshelyet felajánlani a panaszos számára, így az ezzel összefüggésben előadott panaszosi sérelmek is

alaptalanok.

A Döntőbizottság megjegyzi, hogy a jogszabályi rendelkezések Alaptörvénybe ütközésének vizsgálata nem tartozik a hatáskörébe.

A fent kifejtett indokok alapján a kormányzati igazgatási szerv a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnéséről rendelkező intézkedése során az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, ezért a Döntőbizottság a közszolgálati panaszt a Közzolgálati Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 21. § (2) bekezdésének b) pontja alapján elutasította.

A felek a költségeiket az R. 14. §-a alapján maguk viselik.

A határozat elleni jogorvoslat lehetőségét a Kit. 168. §-ának (4) bekezdése és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban Kp.) 130.§ -ának (2)-(3) bekezdése biztosítja, a bíróság hatásköre a Kp. 7. § (1) bekezdésének a) pontján, illetékessége a Kp. 13. §-ának (8) bekezdésén alapul. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 21. §-ának (6) bekezdése értelmében a keresetet a közigazgatási kollégiummal rendelkező törvényszéknek kell címezni.

Budapest, 2023. október 20.

dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin
a tanács elnöke

dr. Balás István
előadó tag

dr. Csóka Gabriella
a tanács tagja

